

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการดำเนินการเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลการดำเนินการ 4 ส่วน ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

1.2 ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และวิเคราะห์ปัญหาและ ความต้องการในการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 ผลการสังเคราะห์สาระขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.4 ผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลการดำเนินการ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และด้านการปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับ การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และด้านการปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัด การเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียน
หญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลการดำเนินการ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนของทิสนา แชมมณี (2546)
Joyce & Weil (2000) และ Davis School District (2000) ได้ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบ
ของรูปแบบการเรียนการสอนดังตารางประกอบที่ 4.1

ตารางประกอบที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน			ผลการวิเคราะห์และ กำหนดองค์ประกอบ ของรูปแบบการเรียน การสอน
ทิสนา แชมมณี (2546 : 3-4)	Joyce & Weil (2000)	Davis School District (2000)	
รูปแบบการเรียนการสอน คือ สภาพลักษณะของการ เรียนการสอนที่ครอบคลุม องค์ประกอบสำคัญ ซึ่ง ได้รับการจัดไว้อย่างเป็น ระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดย ประกอบด้วย กระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการ เรียนการสอน รวมทั้งวิธี สอนและเทคนิคการสอน ต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้ สภาพการเรียนการสอนนั้น เป็นไปตามทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่ ยึดถือ และได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามี	รูปแบบการเรียนการ สอน หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ ซึ่ง เป็นแนวทางที่ช่วยให้ ผู้เรียนได้รับข้อมูล ความคิด ทักษะ คุณค่า และสามารถ หาความรู้ได้ด้วย ตนเอง รูปแบบการ เรียนการสอนมี องค์ประกอบดังนี้ 1. มีปรัชญา หลักการและ จิตวิทยาที่สำคัญที่ นำไปสู่การจัดการ เรียนรู้ 2. มีจุดมุ่งหมายที่ คาดหวังว่าจะเกิด	องค์ประกอบของ กระบวนการเรียนการ สอนมีลักษณะคล้าย กับ รูปแบบการเรียน การสอน คือ มี องค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1. มีเป้าหมายของการ จัดการเรียนการสอน 2. มีวิธีการเรียนรู้ รวมทั้งวิธีใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการ สอนที่ได้รับการพิสูจน์ ทดสอบแล้ว 3. มีการประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน	รูปแบบการเรียนการ สอนมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. มีหลักการของ รูปแบบการเรียนการ สอน ซึ่งเป็นพื้นฐาน ของการเรียนการสอน ตามรูปแบบการเรียน การสอน 2. มีวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายของรูปแบบ การเรียนการสอนที่ ต้อง การให้เกิดกับผู้เรียน 3. มีขั้นตอนการเรียน การสอนซึ่งแสดง กระบวนการหลักในการ จัดการเรียนการสอน

ตารางประกอบที่ 4.1 (ต่อ)

การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน			ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
ทิตนา เขมมณี (2546 : 3-4)	Joyce & Weil (2000)	Davis School District (2000)	
<p>ประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้น ๆ 2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ 3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ 	<p>ขึ้นกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. มีกลวิธีในการดำเนินการสอนซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะของผู้เรียน 4. การระบุถึงผลลัพธ์ที่จะได้รับจากการใช้รูปแบบทั้งทางตรงและทางอ้อม 5. มีการวัดและประเมินผลเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย 		<p>เพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย เฉพาะของรูปแบบนั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. มีคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนรวมทั้ง วิธีสอนที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนหลักเกิดประสิทธิภาพสูงสุด 5. มีการระบุถึงผลลัพธ์ที่จะได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม 6. มีคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน

ตารางประกอบที่ 4.1 (ต่อ)

การวิเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน			ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
ทิตนา แชมมณี (2546 : 3-4)	Joyce & Weil (2000)	Davis School District (2000)	
4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด			

จากตารางประกอบที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วนได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัย เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการสังเคราะห์สาระขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์มีดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัยของนักการศึกษาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิง

จากการศึกษาแนวคิดด้านจิตพิสัยของนักการศึกษาสามารถวิเคราะห์สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิง ได้ดังแผนภาพประกอบที่ 4.1

แผนภาพประกอบที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัยของนักการศึกษา

จากแผนภาพประกอบที่ 4.1 สรุปสาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา
ด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงที่อยู่ในระดับวัยเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ 8 ข้อ

2.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงที่อยู่ในวัย
เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ จุดประสงค์ และเนื้อหาวิชาสุขศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่าหลักสูตรมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนมี
ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติและค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติ การเจริญเติบโตและพัฒนาการ
ของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัวการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะ
ปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย และเมื่อจบการเรียนรู้สุขศึกษาในกลุ่มวิชาสุขศึกษา
และพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) แล้ว ผู้เรียนจะมีคุณสมบัติดังนี้

- เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโต และ
พัฒนาการที่มีคุณภาพและชีวิตในช่วงวัยต่างๆ

- เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์
ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่นและตัดสินใจแก้ปัญหา
ชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

- เลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสมได้สัดส่วนส่งผลดีต่อ การเจริญเติบโต และ
พัฒนาการในช่วงวัยรุ่น

- มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของ เพื่อน ครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรมที่มี
ต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

- ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ โรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์ อุบัติเหตุ การเฝ้าฯ สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริม ความปลอดภัยให้แก่
ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

- แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค
การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด

- สำนึกในคุณค่า ศักยภาพ และความเป็นตัวของตัวเอง

สำหรับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น) หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีดังนี้

- การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต
และพัฒนาการของมนุษย์

- ชีวิตและครอบครัว เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว การศึกษา และมี

ทักษะในการดำเนินชีวิต

- การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค

- ความปลอดภัยในชีวิต ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในการสร้างเสริมสุขภาพ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 30 คน ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และโรงเรียนสายปัญญา โรงเรียนละ 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในวิชาสุขศึกษา การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ปัญหาในการเรียนวิชาสุขศึกษา และข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 73.33 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษาว่า มีเนื้อหาสาระที่ต้องท่องจำมาก เวลาในการสอนเพียงสัปดาห์ละ 1 คาบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่มีมาก นักเรียนจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 66.67 มีความคิดเห็นว่าการดำเนินการสอน เน้นเนื้อหาสาระมากกว่าการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ยังเป็นแบบบรรยายที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ และเนื้อหาวิชามากกว่าการฝึกทักษะการแก้ปัญหา การสอนไม่ได้ใช้สถานการณ์ปัจจุบันมาให้นักเรียนได้วิเคราะห์จนทำให้นักเรียนเกิดเจตคติหรือค่านิยมที่ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนจำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 83.33 มีความคิดเห็นว่าสตรีวัยรุ่นไทยมีค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ หลงใหลไปกับค่านิยมที่ผิด และมีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนว่าการเรียนการสอนสุขศึกษาควรใช้วิธีปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย ควรมีวิธีการสอนที่เป็นกันเองกับนักเรียน จัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีค่านิยมที่ถูกต้อง รู้จักตัดสินใจปัญหาและเน้นเรื่องนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2.2.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาสุขศึกษาในการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 7 คน ได้แก่ อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 3 คน อาจารย์โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 2 คน และอาจารย์โรงเรียนสายปัญญา จำนวน 2 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในวิชาสุขศึกษา การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ปัญหาในการสอนวิชาสุขศึกษา และข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 57.14 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในวิชาสุขศึกษาว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมาก แต่มีเวลาสอนเพียงสัปดาห์

ละ 1 คาบ ทำให้มีเวลาในการดำเนินการสอนและจัดกิจกรรมเพื่อเน้นจิตพิสัยและการปฏิบัติได้ไม่เต็มที่ อาจารย์จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 71.43 มีความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลว่า นักเรียนมีความรู้โดยการท่องจำ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อย ขาดทักษะการวิเคราะห์ สถานการณ์และมีแนวโน้มการตัดสินใจไปในทางที่ผิดด้วย ครูจึงควรมีการวัดความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจและการนำไปปฏิบัติ โดยการสังเกตและสอบถามจากผู้ปกครองด้วย อาจารย์จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 100 มีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนว่าผู้สอนมีหน้าที่จะต้องปลูกฝัง เจตคติ ค่านิยมที่ถูกต้องทางด้านสุขภาพ โดยการฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิด ตัดสินใจปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง และนำไปปฏิบัติเป็นนิสัยทั้งนี้ในการเรียนการสอนครูควรให้ความเป็นกันเองและเป็นมิตรกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น หรือบอกประเด็นปัญหาของตนเองให้ผู้สอนรับทราบ

ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์สาระองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3.1 ผลการสังเคราะห์สาระองค์ประกอบของ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งได้ดำเนินการภายใต้กรอบองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากการสังเคราะห์ในชั้นที่ 1 และสาระสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ในชั้นที่ 2 ประกอบกัน โดยได้ผลการดำเนินการดังนี้

3.1.1 ผลการสังเคราะห์หลักการของการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย

โดยนำสาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัยที่ได้จากข้อ 2.1 มาสังเคราะห์เป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน ดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.2

แผนภาพประกอบที่ 4.2 ผลการสังเคราะห์หลักการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย

จากแผนภาพประกอบที่ 4.2 สรุปได้ว่า การเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ประกอบด้วยหลักการ 6 ข้อ คือ หลักการพัฒนาด้านจิตพิสัย หลักการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการรับรู้ หลักการค้นหาค่านิยม หลักการประเมินค่านิยม หลักการสร้างเสริมคุณลักษณะ และหลักการปฏิบัติ อย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ผลการสังเคราะห์ หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิง โดยนำหลักการของการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย จาก ข้อ 3.1.1 และปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนของนักเรียนและครูผู้สอนจากข้อ 2.2.2 และข้อ 2.2.3 มาสังเคราะห์เป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.3

แผนภาพประกอบที่ 4.3 ผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

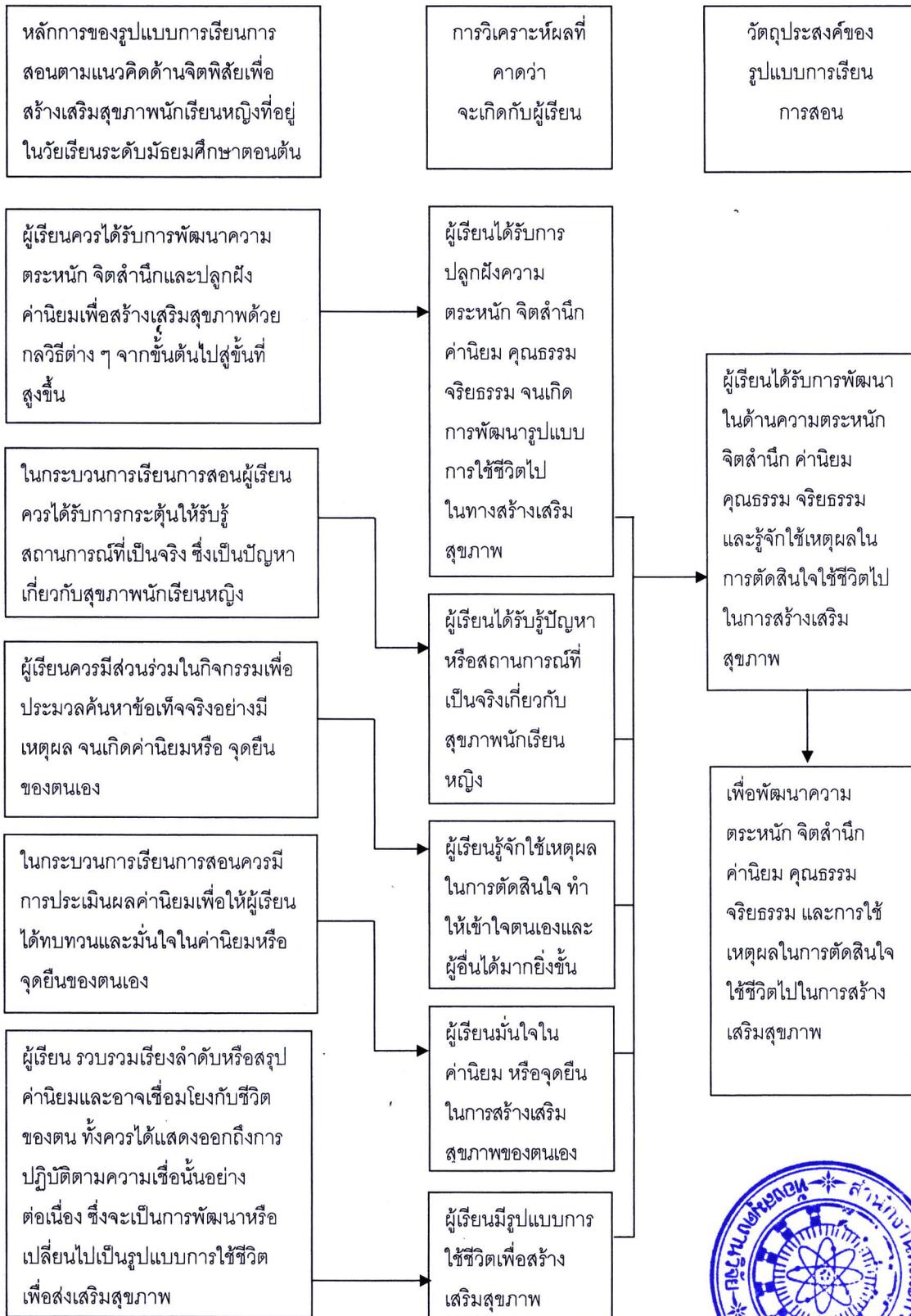
จากแผนภาพประกอบที่ 4.3 สรุปได้ว่า หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบด้วย หลักการ 5 ข้อ คือ

1. ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนา ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และปลูกฝังค่านิยม เพื่อสร้างเสริมสุขภาพด้วยกลวิธีต่าง ๆ จากขั้นต้นไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น
2. ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นให้รับรู้สถานการณ์ที่เป็นจริงซึ่งเป็น ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียนหญิง
3. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อประมวลค้นหาข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุผลจนเกิดค่านิยมหรือ จุดยืนของตนเอง
4. ในกระบวนการเรียนการสอนควรมีการประมวลผลค่านิยม เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนและมั่นใจ ในค่านิยมหรือจุดยืนของตน
5. ผู้เรียนรวบรวม เรียงลำดับ หรือสรุปค่านิยมและอาจเชื่อมโยงกับชีวิตของตนทั้งควรได้แสดงออก ถึงการปฏิบัติตามความเชื่อนั้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการพัฒนาหรือเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบการใช้ชีวิต เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ

3.2 ผลการสังเคราะห์วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อ สร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การสังเคราะห์วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อ สร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน ที่ได้จากข้อ 3.1.2 มาวิเคราะห์ ผลที่คาดว่าจะเกิดกับผู้เรียนภายใต้หลักการนั้น จากนั้นจึงนำผลการ วิเคราะห์ที่ได้มาสังเคราะห์วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนผลการสังเคราะห์วัตถุประสงค์ของ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.4

แผนภาพประกอบที่ 4.4 ผลการสังเคราะห์วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากแผนภาพประกอบที่ 4.4 สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน คือ เพื่อพัฒนาความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และการใช้เหตุผลในการตัดสินใจใช้ชีวิตไปในการสร้างเสริมสุขภาพ

3.3 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยได้ผลการดำเนินการดังนี้

3.3.1 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยการนำหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากข้อ 3.2.1 มาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.5

แผนภาพประกอบที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากแผนภาพประกอบที่ 4.5 สรุปได้ว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี 10 แนวทาง

3.4 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากข้อ 3.3.1 มาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการเรียนการสอนดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.6

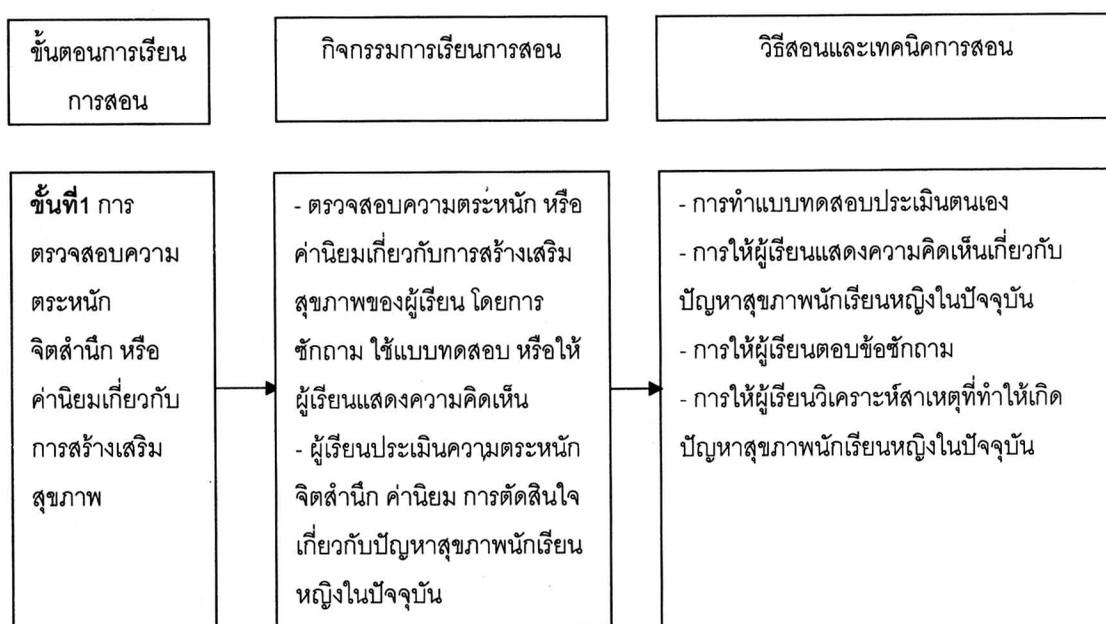
แผนภาพประกอบที่ 4.6 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

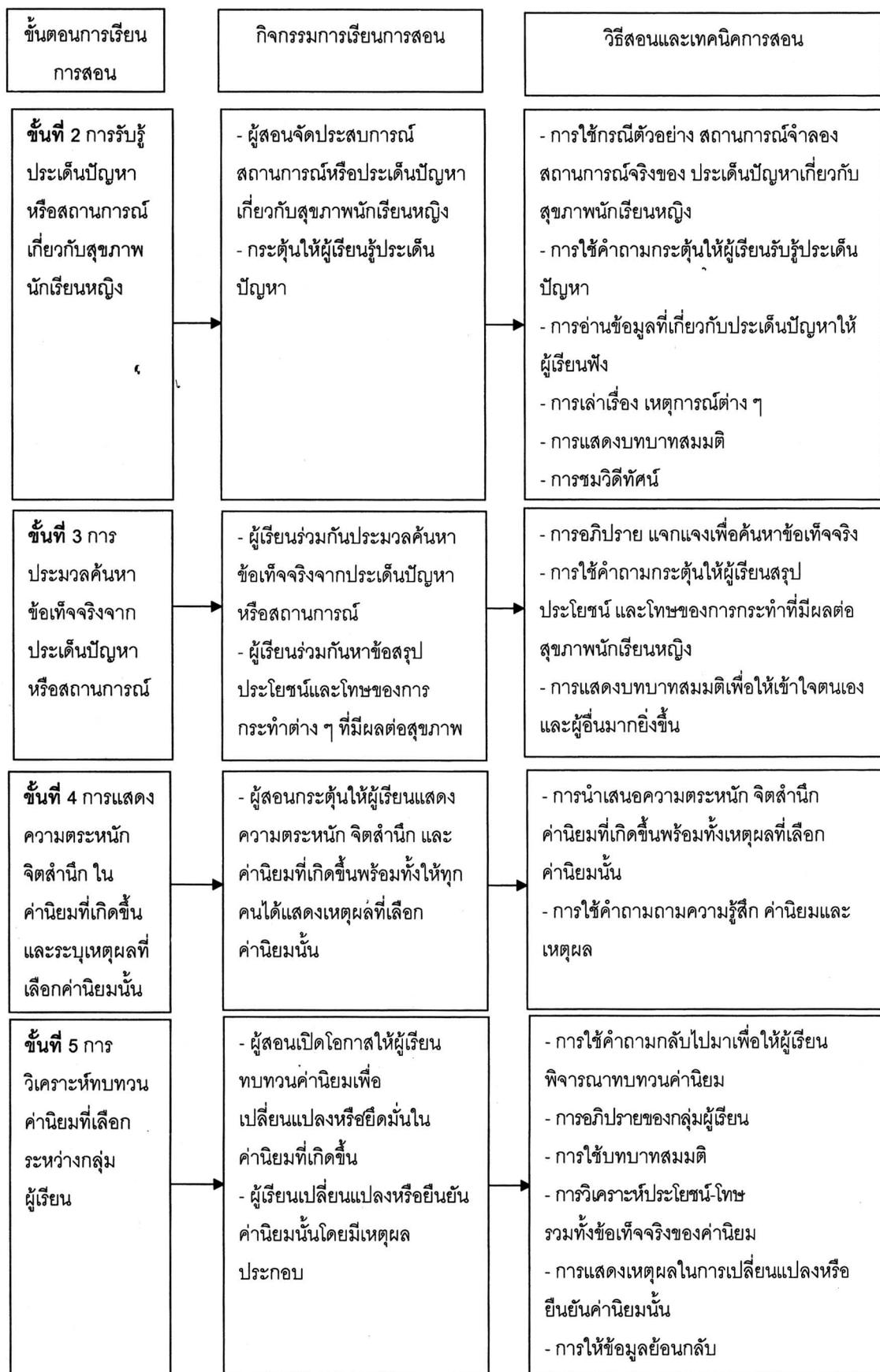
จากแผนภาพประกอบที่ 4.6 สรุปได้ว่าขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยขั้นตอน 8 ขั้นตอนคือ 1. การตรวจสอบความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจเกี่ยวกับ การสร้างเสริมสุขภาพ 2. การรับรู้ประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์เกี่ยวกับสุขภาพสตรี 3. การประมวลค้นหาข้อเท็จจริงจากปัญหาหรือสถานการณ์ 4. การแสดงความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจที่เกิดขึ้นและระบุเหตุผลที่เลือกค่านิยมนั้น 5. การวิเคราะห์ทบทวนค่านิยมที่เลือกระหว่างกลุ่มผู้เรียน 6. การลองปฏิบัติตามค่านิยมเพื่อให้เห็นประโยชน์หรือโทษที่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้น 7. การสรุปค่านิยมนั้น 8. การตรวจสอบค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพโดยการติดตามผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

3.4.1 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอน สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการนำขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนที่ได้จากข้อ 3.3.2 มาวิเคราะห์แยกแยะกิจกรรมการเรียนการสอนและวิเคราะห์วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.7

แผนภาพประกอบที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

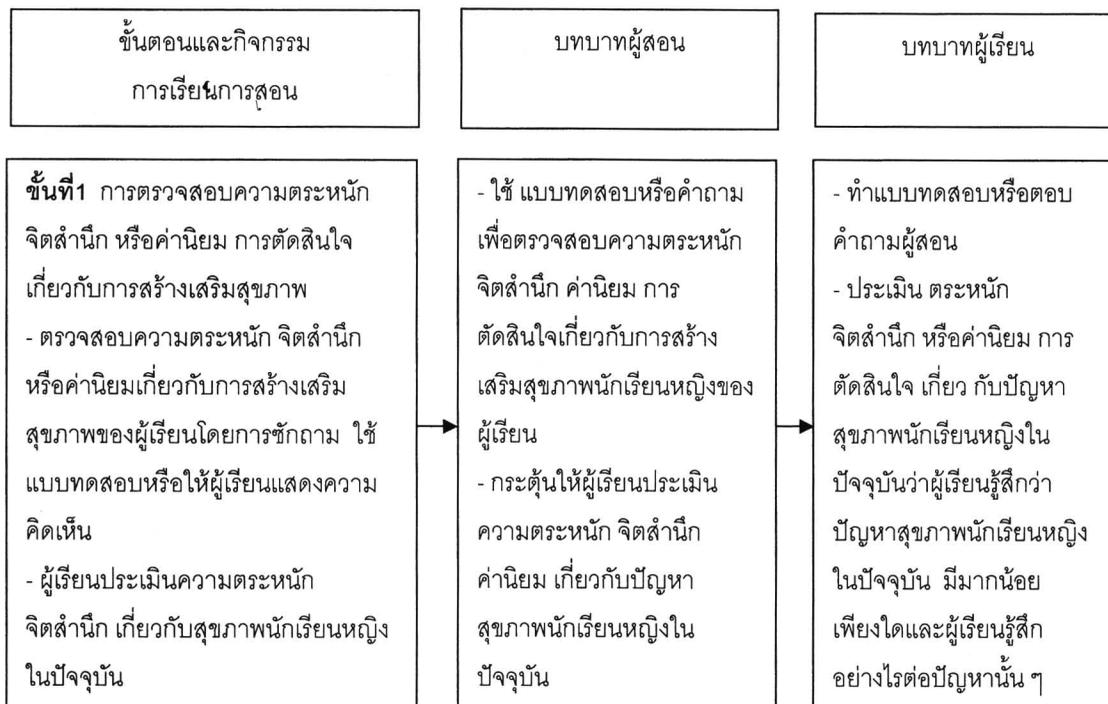

แผนภาพประกอบที่ 4.7 (ต่อ)

3.4.2 ผลการวิเคราะห์บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียนโดยนำขั้นตอนและกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงในวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้จากข้อ 3.3.3 มาวิเคราะห์เป็นบทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน ดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.8

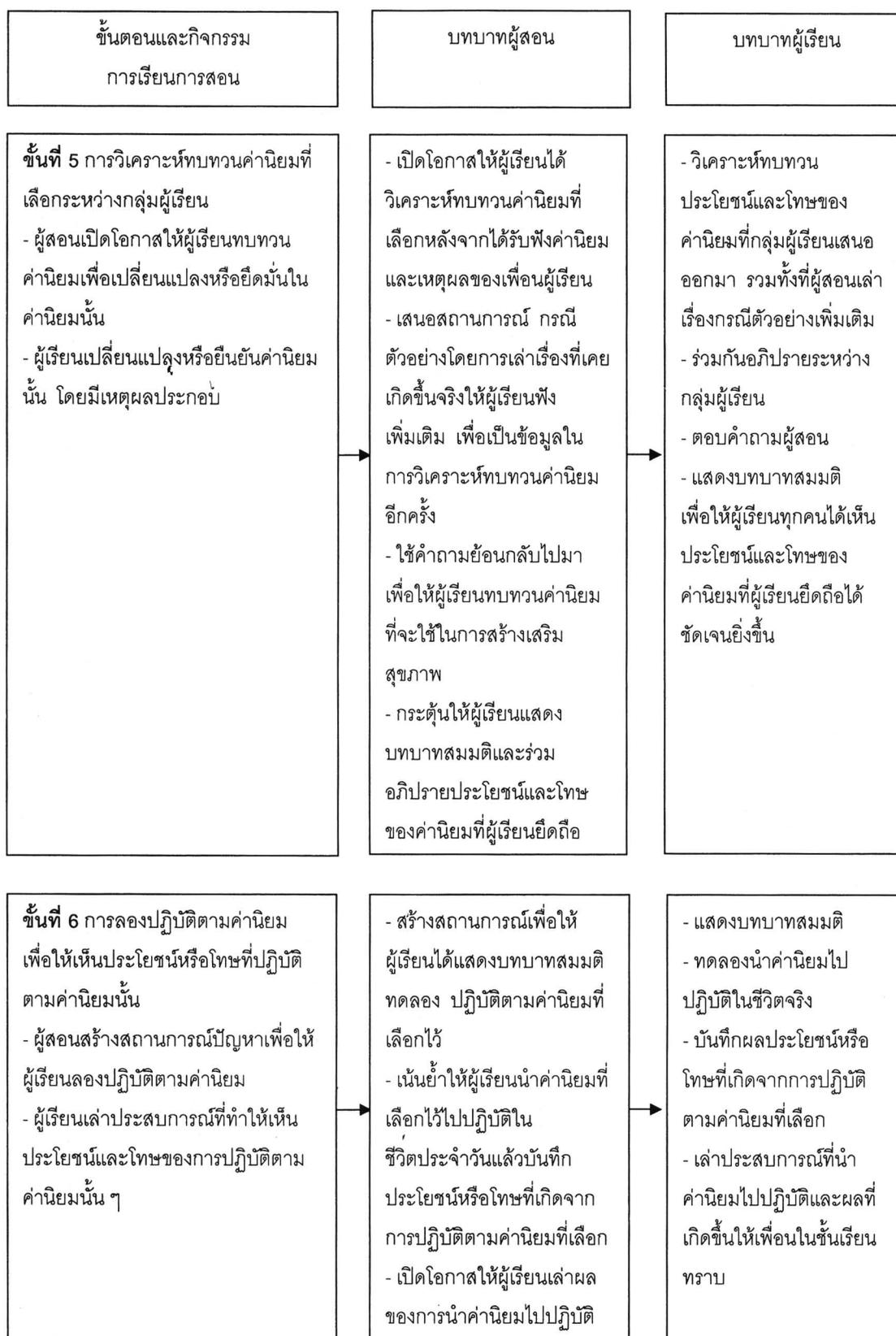
แผนภาพประกอบที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ บทบาทผู้สอน และบทบาทผู้เรียนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แผนภาพประกอบที่ 4.8 (ต่อ)

แผนภาพประกอบที่ 4.8 (ต่อ)

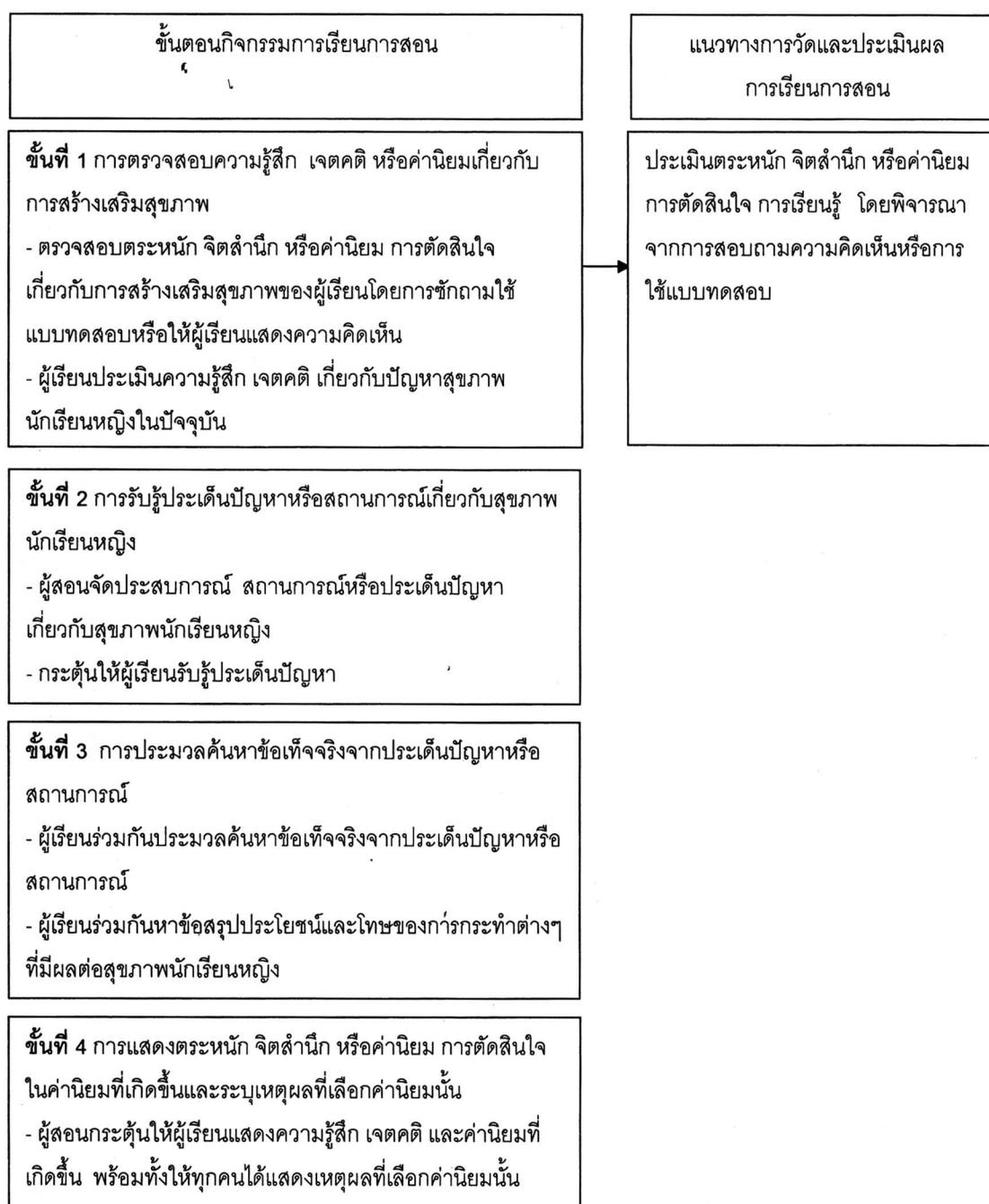

แผนภาพประกอบที่ 4.8 (ต่อ)

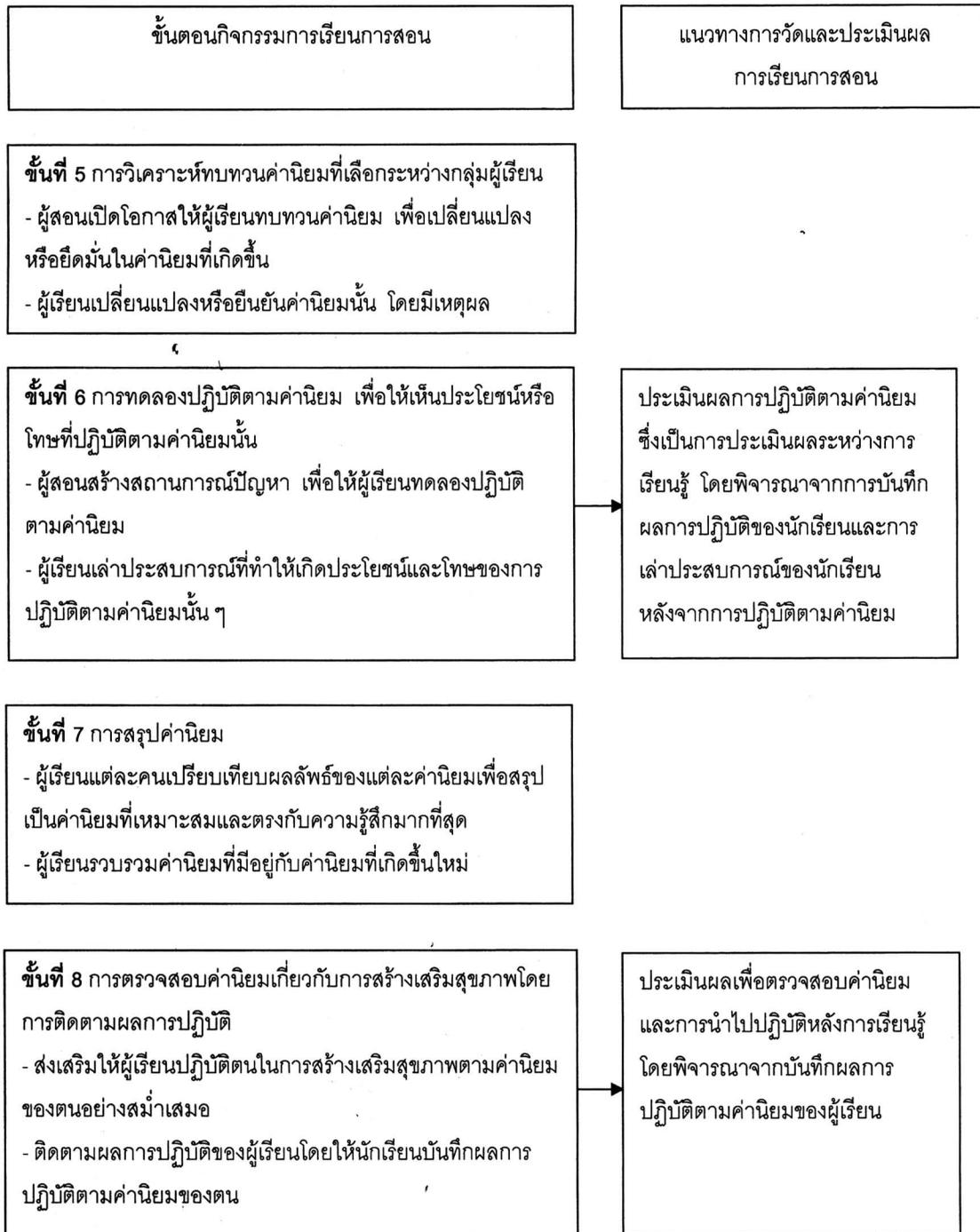
ขั้นตอนและกิจกรรม การเรียนการสอน	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
<p>ขั้นที่ 7 การสรุปค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลลัพธ์ของแต่ละค่านิยม เพื่อสรุปเป็นค่านิยมที่เหมาะสมและตรงกับความรู้สึกมากที่สุด - ผู้เรียนรวบรวมค่านิยมที่มีอยู่คู่กับค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบผลลัพธ์ของแต่ละค่านิยม แล้วสรุปค่านิยมที่เหมาะสมและตรงกับความรู้สึกของผู้เรียนมากที่สุด ในแต่ละสถานการณ์ของการสร้างเสริมสุขภาพแล้วบันทึกลงในสมุด - ให้คำแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนรวบรวมค่านิยมที่มีอยู่คู่กับค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ โดยจัดระบบค่านิยมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบผลลัพธ์ของแต่ละค่านิยม แล้วสรุปค่านิยมที่เหมาะสมและตรงกับความรู้สึกมากที่สุดในแต่ละสถานการณ์ของการสร้างเสริมสุขภาพ - บันทึกข้อสรุปไว้ในสมุด - รวบรวมค่านิยมที่มีอยู่คู่กับค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ - จัดระบบค่านิยมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ใกล้เคียงกันหรือเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกัน
<p>ขั้นที่ 8 การตรวจสอบค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพโดยการติดตามผลการปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนในการสร้างเสริมสุขภาพตามค่านิยมของตนอย่างสม่ำเสมอ - ติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนบันทึกผลจากการปฏิบัติตนตามค่านิยมของตน 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้แบบทดสอบหรือใช้คำถามเพื่อตรวจสอบค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ - ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนในการสร้างเสริมสุขภาพตามค่านิยมที่ได้บันทึกไว้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเมื่อเกิดประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์จริงที่ปรากฏในสื่อมวลชน - ตรวจสอบบันทึกผลการปฏิบัติตามค่านิยมของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำแบบทดสอบหรือตอบคำถามตามความเป็นจริง - ปฏิบัติตนในการสร้างเสริมสุขภาพอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย - บันทึกผลการปฏิบัติตามค่านิยมอย่างสม่ำเสมอ

3.5.ผลการสังเคราะห์แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 3.3.3 มาสังเคราะห์เป็นแนวทางการวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน ดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 4.9

แผนภาพประกอบที่ 4.9 ผลการสังเคราะห์แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แผนภาพประกอบที่ 4.9 (ต่อ)

จากแผนภาพประกอบที่ 4.9 สรุปได้ว่า แนวทางการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีด้วยกัน 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 การประเมินความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ ก่อนการเรียนรู้โดยพิจารณาจากการสอบถามความคิดเห็นหรือการใช้แบบทดสอบครั้งที่ 2 เป็น

การประเมินผลการปฏิบัติตามค่านิยม ซึ่งเป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากกรบันทึกผลการปฏิบัติของนักเรียนและการเล่าประสบการณ์ของนักเรียนหลังจากการปฏิบัติตามค่านิยม และครั้งที่ 3 เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบค่านิยมและการนำไปปฏิบัติหลังการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากบันทึกผลการปฏิบัติตามค่านิยมของผู้เรียนหรือการใช้แบบทดสอบและการใช้แบบการสอบถาม

ส่วนที่ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) เนื่องจากงานวิจัยมีการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัยของนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ นครทูโวล บลูมและมาเซีย (Krathwohl, Bloom and Marsia) จอยส์และวีล (Joyce and Weil) แชฟเทลและแชฟเทล (Shaftel and Shaftel) โดยนำแนวคิดที่ได้มารวบรวมและสังเคราะห์เป็นสาระสำคัญของแนวคิดด้านจิตพิสัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพสตรี จึงควรปรับชื่อเรื่องวิจัย เป็นดังนี้

ชื่อเรื่องเดิม : ภาษาไทย : การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบลูม เพื่อสร้างเสริมสุขภาพสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาษาอังกฤษ : The Development of A Teaching Learning Model with An Emphasis on Bloom's Affective Domain to Promote Women in Health for Level High School Students.

ชื่อเรื่องใหม่ : ภาษาไทย : การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาษาอังกฤษ : The Development of A Teaching – Learning Model Based on Affective Domain's Development concepts to Promote Lower Secondary School Woman Students' Health.

2) ควรเพิ่มเติม "หลักการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง" ไว้ในผลการสังเคราะห์หลักการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัย

3) ควรตรวจสอบแผนภาพและปรับปรุงการพิมพ์ให้ถูกต้อง

4) ขอให้พิจารณารูปแบบการเรียนการสอนไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเล็กและนำผลการทดลองมาปรับปรุงรูปแบบก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มใหญ่

5) การพัฒนาจิตพิสัยเป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการทำให้กลุ่มเป้าหมายบรรลุ จึงเสนอให้ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางการปรับขั้นตอนของรูปแบบ

จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1) ได้ดำเนินการปรับชื่อเรื่องวิจัยเป็น การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2) ได้เพิ่มเติม "หลักการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง" ไว้ในการสังเคราะห์หลักการเรียนการสอนตาม แนวคิดด้านจิตพิสัยแล้ว

3) ได้มีการตรวจสอบแผนภาพ และปรับปรุงการพิมพ์ให้ถูกต้องแล้ว

4) จะดำเนินการในระยะที่ 2 ของการวิจัย

5) จะดำเนินการในระยะที่ 2 ของการวิจัย

สรุปรูปแบบการเรียนการสอนภายหลังจากการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนจากการตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ดังนี้

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอน 5 ข้อ ดังนี้

1. ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนา ความตระหนัก จิตสำนึก และปลูกฝังค่านิยมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ด้วยกลวิธีต่าง ๆ จากขั้นต้นไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น

2. ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นให้รับรู้สถานการณ์ที่เป็นจริงซึ่งเป็น ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียนหญิง

3. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อประมวลค้นหาข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุผลจนเกิดค่านิยมหรือ จุดยืนของตนเอง

4. ในกระบวนการเรียนการสอนควรมีการประมวลผลค่านิยม เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนและมั่นใจ ในค่านิยมหรือจุดยืนของตนเอง

5. ผู้เรียนรวบรวม เรียงลำดับ หรือสรุปค่านิยม และอาจเชื่อมโยงกับชีวิตของตนทั้งควรได้แสดง ออกถึงการปฏิบัติตามความเชื่อนั้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการพัฒนาหรือเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบการใช้ ชีวิตเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและการใช้เหตุผลในการตัดสินใจใช้ชีวิตไปในทางสร้างเสริมสุขภาพ

ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตรวจสอบความตระหนัก จิตสำนึก หรือค่านิยม เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ เป็นขั้นตอนการตรวจสอบค่านิยม ในการสร้างเสริมสุขภาพของผู้เรียน โดยการทำแบบทดสอบประเมินตนเอง การให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น การให้ผู้เรียนตอบข้อซักถาม การให้ผู้เรียนวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพในปัจจุบัน

บทบาทผู้สอน

1. ใช้แบบทดสอบหรือคำถามเพื่อตรวจสอบความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงของผู้เรียน

2. กระตุ้นให้ผู้เรียนประเมินความตระหนัก จิตสำนึกค่านิยม เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพนักเรียนหญิงในปัจจุบัน

บทบาทผู้เรียน

1. ทำแบบทดสอบหรือตอบคำถามผู้สอน

2. ประเมินความตระหนัก จิตสำนึกค่านิยม เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพนักเรียนหญิงในปัจจุบันว่า ผู้เรียนรู้สึกว่ามีปัญหาสุขภาพนักเรียนหญิงในปัจจุบัน มีมากน้อยเพียงใดและผู้เรียนรู้สึกอย่างไรต่อปัญหานั้น ๆ

2. การรับรู้ประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์เกี่ยวกับสุขภาพนักเรียนหญิง เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้ประเด็นปัญหาโดยใช้กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง สถานการณ์จริงของประเด็นปัญหา การใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนรับรู้ประเด็นปัญหา การอ่านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนฟัง การเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่างๆ การแสดงบทบาทสมมติ การชมวิดิทัศน์

บทบาทผู้สอน

1. ให้ผู้เรียนได้รับรู้ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงในปัจจุบันโดยใช้กรณีตัวอย่างสถานการณ์จำลอง การอ่านข้อมูลการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่ผู้สอนเคยพบเห็น การใช้คำถามหรือการแสดงบทบาทสมมติ

2. กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ผู้เรียนเคยรับรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

บทบาทผู้เรียน

1. แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาต่างๆที่ผู้สอนนำมาเสนอ
2. แสดงบทบาทสมมติ
3. แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ผู้เรียนเคยได้รับรู้ต่อประเด็นปัญหานั้นๆ

3. การประมวลค้นหาข้อเท็จจริงจากปัญหาหรือสถานการณ์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันหาข้อสรุป ประโยชน์และโทษของการกระทำต่างๆที่มีผลต่อสุขภาพ โดยการอภิปรายแจ่มแจ้งเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง การใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสรุปประโยชน์ และโทษของการกระทำที่มีผลต่อสุขภาพนักเรียนหญิง การแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากยิ่งขึ้น

บทบาทผู้สอน

1. สนับสนุนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์ ค้นหา สาเหตุรวมทั้งประโยชน์และโทษที่เกิดจากประเด็นปัญหาต่างๆ
2. ร่วมกับผู้เรียนในการหาข้อสรุปประโยชน์และโทษของการกระทำต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพนักเรียนหญิง

บทบาทผู้เรียน

1. ร่วมกันอภิปราย วิเคราะห์สาเหตุและแยกแยะประโยชน์และโทษที่เกิดขึ้นจากประเด็นปัญหาต่าง ๆ
2. ตัดสินใจเลือกค่านิยมที่ผู้เรียนจะนำไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง

4. การแสดงความตระหนัก จิตสำนึกค่านิยม ที่เกิดขึ้น และระบุเหตุผลที่เลือกค่านิยมนั้นเป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งเหตุผลที่เลือกนั้นโดยการใช้คำถามความรู้สึกค่านิยม และเหตุผลของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกความรู้สึก ค่านิยมและเหตุผลของผู้เรียน

บทบาทผู้สอน

1. กระตุ้นให้ผู้เรียนบอกความรู้สึกค่านิยมที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งบอกเหตุผลที่เลือกค่านิยมนั้น
2. ชี้แนะให้ผู้เรียนเลือกค่านิยมที่เหมาะสมตามประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

บทบาทผู้เรียน

1. บอกความรู้สึกและค่านิยมที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งบอกเหตุผลที่เลือกค่านิยมนั้น
2. รับฟังความรู้สึกค่านิยมของผู้เรียนคนอื่น ๆ

5. การวิเคราะห์บทวนค่านิยมที่เลือกระหว่างกลุ่มผู้เรียน เป็นขั้นที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน

ทบทวนค่านิยมเพื่อเปลี่ยนแปลงหรือยึดมั่นในค่านิยมที่เกิดขึ้น โดยการใช้คำถามกลับไปมาเพื่อให้ผู้เรียนพิจารณา ทบทวนค่านิยม การอภิปรายของกลุ่มผู้เรียน การใช้บทบาทสมมติ การวิเคราะห์ประโยชน์และโทษรวมทั้งข้อเท็จจริงของค่านิยม การแสดงเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงหรือยืนยันค่านิยมนั้น การให้ข้อมูลย้อนกลับ

บทบาทผู้สอน

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ทบทวนค่านิยมที่เลือก หลังจากได้รับฟังค่านิยมและเหตุผลของเพื่อนผู้เรียน
2. เสนอสถานการณ์ กรณีตัวอย่างโดยการเล่าเรื่องที่เคยเกิดขึ้นจริงให้ผู้เรียนฟังเพิ่มเติม เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ทบทวนค่านิยมอีกครั้ง
3. ใช้คำถามย้อนกลับไปมาเพื่อให้ผู้เรียนทบทวนค่านิยมที่จะใช้ในการสร้างเสริมสุขภาพ
4. กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติและร่วมอภิปรายประโยชน์และโทษของค่านิยมที่ผู้เรียนยึดถือ

บทบาทผู้เรียน

1. วิเคราะห์ทบทวนประโยชน์และโทษของค่านิยมที่กลุ่มผู้เรียนเสนอออกมา รวมทั้งที่ผู้สอนเล่ากรณีตัวอย่างเพิ่มเติม
2. ร่วมกันอภิปรายระหว่างกลุ่มผู้เรียน
3. ตอบคำถามผู้สอน
4. แสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้เห็นประโยชน์และโทษของค่านิยมที่ผู้เรียนยึดถือได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. การลองปฏิบัติตามค่านิยมเพื่อให้เห็นประโยชน์หรือโทษที่ปฏิบัติตามค่านิยม เป็นขั้นที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนได้ลองปฏิบัติตามค่านิยม โดยการสาธิตทดลอง การแสดงบทบาทสมมติ หรือการให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ เล่าเรื่องที่ทำให้เห็นประโยชน์และโทษของการปฏิบัติตามค่านิยมนั้น

บทบาทผู้สอน

1. สร้างสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติ ทดลอง ปฏิบัติตามค่านิยมที่เลือกไว้
2. เน้นย้ำให้นักเรียนนำค่านิยมที่เลือกไว้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันแล้วบันทึกประโยชน์หรือโทษที่เกิดจากการปฏิบัติตามค่านิยมที่เลือก
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเล่าผลของการนำค่านิยมไปปฏิบัติ

บทบาทผู้เรียน

1. แสดงบทบาทสมมติ
2. ทดลองนำค่านิยมไปปฏิบัติในชีวิตจริง

3. บันทึกผลประโยชน์หรือโทษที่เกิดจากการปฏิบัติตามค่านิยมที่เลือก
4. เล่าประสบการณ์ที่นำค่านิยมไปปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นให้เพื่อนในชั้นเรียนทราบ

7. การสรุปค่านิยม เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลลัพธ์ของแต่ละค่านิยม เพื่อสรุปเป็นค่านิยมที่เหมาะสม และตรงกับความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม มากที่สุด

บทบาทผู้สอน

1. ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบผลลัพธ์ของแต่ละค่านิยม แล้วสรุปค่านิยมที่เหมาะสมและตรงกับความรู้สึกของผู้เรียนมากที่สุด ในแต่ละสถานการณ์ของการสร้างเสริมสุขภาพแล้วบันทึกลงในสมุด
2. ให้คำแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนรวบรวมค่านิยมที่มีอยู่กับค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ โดยจัดระบบค่านิยมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันได้ด้วยกัน

บทบาทผู้เรียน

1. เปรียบเทียบผลลัพธ์ของแต่ละค่านิยม แล้วสรุปค่านิยมที่เหมาะสมและตรงกับความรู้สึกมากที่สุดในแต่ละสถานการณ์ของการสร้างเสริมสุขภาพ
2. บันทึกข้อสรุปไว้ในสมุด
3. รวบรวมค่านิยมที่มีอยู่กับค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่
4. จัดระบบค่านิยมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ใกล้เคียงกันหรือเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกัน

8. การตรวจสอบค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ โดยการติดตามผลการปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนในการสร้างเสริมสุขภาพตามค่านิยมของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และติดตาม ผลการปฏิบัติของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนบันทึกผลจากการปฏิบัติตามค่านิยมของตนหรือการใช้แบบทดสอบหลังการเรียนรู้ การแสดงบทบาทสมมติ การตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบการแก้ปัญหา การนำเสนอผลหลังการนำไปปฏิบัติ การบันทึกผลการปฏิบัติลงสมุด การวิเคราะห์ผลการปฏิบัติ

บทบาทผู้สอน

1. ใช้แบบทดสอบหรือใช้คำถามเพื่อตรวจสอบค่านิยมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทั้งขณะเรียนอยู่ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนในการสร้างเสริมสุขภาพตามค่านิยมที่ได้บันทึกไว้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเมื่อเกิดประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์จริงที่ปรากฏในสื่อมวลชน
3. ตรวจสอบบันทึกผลการปฏิบัติตามค่านิยมของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

บทบาทผู้เรียน

1. ทำแบบทดสอบหรือตอบคำถามตามความเป็นจริง
2. ปฏิบัติตนในการสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย
3. บันทึกผลการปฏิบัติตามค่านิยมอย่างสม่ำเสมอ

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนนี้มี 3 ครั้ง คือ

1. การประเมินความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยมก่อนการเรียนรู้โดยพิจารณาจากการสอบถามความคิดเห็น หรือการใช้แบบทดสอบ
2. การประเมินผลการปฏิบัติตามค่านิยม ซึ่งเป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากการบันทึกผลการปฏิบัติของผู้เรียน และการเล่าประสบการณ์ของผู้เรียนหลังจากการปฏิบัติตามค่านิยม
3. การประเมินผลเพื่อตรวจสอบค่านิยมและการนำไปปฏิบัติหลังการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากบันทึกผลการปฏิบัติตามค่านิยมของผู้เรียนหรือการใช้แบบทดสอบ

ตอนที่ 2 ผลผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏผล ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมดังนี้ตารางประกอบที่ 4.2, 4.3 และ 4.4

ตารางประกอบที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	ก่อนการทดลอง		t	Sig.
		$\bar{X}$	SD		
สาริตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	30.06	-0.89	0.38
	กลุ่มควบคุม	17	31.18		
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	18.45	0.26	0.80
	กลุ่มควบคุม	11	17.91		

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.2 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนโรงเรียนสาริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.06 คะแนน และ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.18 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยามีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.45 คะแนน และ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.91 คะแนน

ตารางประกอบที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	ก่อนการทดลอง		t	Sig.
		$\bar{X}$	SD		
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	4.42	0.68	0.50
	กลุ่มควบคุม	17	4.35		
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	3.86	-1.36	0.19
	กลุ่มควบคุม	11	4.03		

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.3 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 คะแนน และ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจเพื่อสร้างเสริมสุขภาพก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 คะแนน และ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 คะแนน

ตารางประกอบที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	ก่อนการทดลอง		t	Sig.
		$\bar{X}$	SD		
สาริดจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	2.96	-1.86	0.07
	กลุ่มควบคุม	17	3.06		
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	2.71	-0.17	0.87
	กลุ่มควบคุม	11	2.73		

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.4 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนโรงเรียนสาริดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 คะแนน และ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยามีค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 คะแนน และ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง

2.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ มีรายละเอียด ดังตารางประกอบที่ 4.5, 4.6 และ 4.7

ตารางประกอบที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig.	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	30.06	3.45	37.12	1.62	-7.53	0.00*
	กลุ่มควบคุม	17	31.18	3.89	34.47	4.85	-2.50	0.02*
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	18.45	6.44	27.64	5.80	-6.75	0.00*
	กลุ่มควบคุม	11	17.91	2.63	19.09	2.55	-1.23	0.25

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ในกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.06 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.12 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.18 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.47 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยาในกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.45 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.64 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.91 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 คะแนน

ตารางประกอบที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน กลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig.	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	4.42	0.23	4.79	0.18	-5.61	0.00*
	กลุ่มควบคุม	17	4.35	0.31	4.39	0.38	-0.44	0.67
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	3.86	0.29	4.51	0.38	-5.09	0.00*
	กลุ่มควบคุม	11	4.03	0.29	3.99	0.31	0.30	0.77

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ในกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยา ในกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพของเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 คะแนน

ตารางประกอบที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของคะแนน การนำไปปฏิบัติ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	N	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig.	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	2.96	0.14	3.37	0.18	-7.49	0.00*
	กลุ่มควบคุม	17	3.06	0.15	3.12	0.37	-0.69	0.50
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	2.71	0.33	3.23	0.31	-6.40	0.00*
	กลุ่มควบคุม	11	2.73	0.26	2.91	0.31	-1.67	0.13

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.7 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ในกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยา ในกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยของคะแนน การนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 คะแนน

2.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ ดังตารางประกอบที่ 4.8, 4.9 และ 4.10

ตารางประกอบที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	หลังการทดลอง		t	Sig.
		$\bar{X}$	SD		
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	37.12	2.14	0.05*
	กลุ่มควบคุม	17	34.47		
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	27.64	4.45	0.00*
	กลุ่มควบคุม	11	19.09		

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.12 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.47 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยาหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.64 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 คะแนน

ตารางประกอบที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของคะแนน ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจเพื่อสร้างเสริมสุขภาพหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	หลังการทดลอง		t	Sig.
		$\bar{X}$	SD		
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	4.79	3.94	0.00*
	กลุ่มควบคุม	17	4.39		
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	4.51	3.57	0.00*
	กลุ่มควบคุม	11	3.99		

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.9 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยาหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 คะแนน

ตารางประกอบที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งสองโรงเรียน

โรงเรียน	n	หลังการทดลอง		t	Sig.
		$\bar{X}$	SD		
สาธิตจุฬาฯ	กลุ่มทดลอง	17	3.37	2.56	0.02*
	กลุ่มควบคุม	17	3.12		
พุทธจักรวิทยา	กลุ่มทดลอง	11	3.23	2.41	0.03*
	กลุ่มควบคุม	11	2.91		

* $p < 0.05$

จากตารางประกอบที่ 4.10 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 คะแนน

นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยาหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 คะแนน